

saavidt, havde et Overmaal af Ret paa vor Side, og at da kunde Ingen i Fremtiden — selve Historien blev paakaldt — sige, at det, at Føllesforfatningen ikke var kommen istand, kunde tillægges den danske Rigsdag. Saaledes, beder jeg min Stilling til denne Sag betragtet.

Efterat dette er givet, er der et andet Punkt, som maa bestemmes klars, førend man gaaer over til at sammenligne Føllesforfatningsudkastet med Udressen, idet man nemlig ret for Alvor maa betragte Udkastets Bestaenhed i det Hele. Det er nemlig saaledes affattet, at naar man ikke gjentagende og alvorligt prøver det, kan man let komme til at finde Meget deri, som i Virkeligheden ikke indeholdes deri. Man har brugt den Form, at benævne mange Bestemmelser, som strax skulle træde i Kraft, som „midlertidige“, og man har sat ind som Paragrapher i selve Udkastet Bestemmelser, som først skulde komme i en usikker Fremtid. Hvad er nu Forskjellen imellem det, man kalder midlertidige Bestemmelser, og mellem de virkelige Paragrapher i Udkastet? Jeg seer ingen som helst Forskjel. Jeg kan ikke begribe, hvorfor disse Bestemmelser kaldes midlertidige, thi efter som der i Udkastet findes en Paragraph, som siger, at enhver Paragraph i Udkastet kan forandres ved Lov, saa ere alle Paragrapherne ligesaavel „midlertidige“, som de Bestemmelser, der i Udkastet ere benævnte saaledes. Det er givet, at de staae fast, indtil de forandres ved Lov (Nei! Nei!), men dette gælder ligesaa fuldt om selve Paragrapherne. Der var Noget, der sagde Ret, at det ikke gælder om de midlertidige Bestemmelser, at de kunne forandres ved Lov, men, hvis dette er rigtigt, saa ligger der rigtignok noget endnu langt Værrer i disse Bestemmelser, end jeg havde troet, men det staaer udtrykkeligt i Udkastet, at de kunne forandres ved Lov, og det er en ganske besynderlig Misforstaaelse af de Herrer, som mene, at de skulde være saaledes være staaede fast, at de ikke kunne forandres ved Lov.

I det 6te Punkt af de midlertidige Bestemmelser staaer der, at Kongen giver Rigsraadets Forretningsorden; nu staaer der i een af Paragrapherne i Udkastet talt om, at Forretnings-

ordenen bestemmes ved Lov, men det er kun en Løste-Paragraph, og denne Bestemmelse skal ikke gælde, før Loven engang i Tiden kommer ud, men Kongen giver den Forretningsorden, som skal følges, naar Føllesforfatningen træder i Kraft; det er altsaa Noget, som ikke er kommet tilstede ved en Lov, men ved en Regjeringsbeslutning. I det 7de Punkt af de midlertidige Bestemmelser staaer der, at Kongen alene strax indfører et Normalbudget; i Udkastet findes der rigtignok en Paragraph, som siger, at Normalbudgettet kan forandres ved Lov, men det er heller ikke Andet end en Løste-Paragraph. Det samme gælder om Regnskabsretten; strax ved Regnskaberne Approbation indføres Absolutismen, idet Kongen alene approberer Regnskaberne, og det, man kalder Folkerepræsentationen, skal ikke have anden Indflydelse, end raadgivende Stænder vilde have havt, dersom man var gaaet ind paa Stændercomiteer, nemlig Lov til at afgive en Betænkning. Der er endnu adskillige andre Punkter af samme Bestaenhed, hvilke jeg imidlertid senere vil faae Leilighed til at berøre; men hvad jeg især ønsker, at man vil lægge Bægt paa, det er, at en Deel af § 16, § 30, en Deel af § 38, en Deel af § 52 og § 53 kun ere Løste-Paragrapher, som sige, hvad der engang i Tidernes Løb kunne ske, hvorimod de midlertidige Bestemmelser ere virkelige Paragrapher, med samme Gyldighed som de Bestemmelser, der ikke ere benævnte „midlertidige“.

For at forstaae Loven rigtig, maa man altsaa slyde Løste-Paragrapherne ud, og sætte de midlertidige Bestemmelser ind, saa har man Lovens egentlige Indhold. Nu skal det jo rigtignok være en Trost, at man siger: ja men det er dog lovet os, at det og det skal komme. Ja, det er ganske vist, at det er lovet, men ikke at tale om, hvor aldeles den Lovgivende Myndighed er betaget Rigsraadet, skal jeg paa dette Sted kun gjøre opmærksom paa, at uagtet man skulde vente, at de Løfter, der ere givne i den danske Grundlov, ligeoverfor en virkelig folkevalgt Repræsentation, dog skulde have lidt at betyde, naar saadanne Løfter overhovedet skulle betyde Noget, saa er der ikke deskomindre mange Løfter deri, som endnu ikke